

Sygnatura akt III K 13/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2023 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Zapala-Nowak

Ławnicy: Grzegorz Freńdo, Małgorzata Kowalska

Protokolant: Monika Nowicka

przy udziale Prokuratora Piotra Grochulskiego, Doroty Grzebińskiej

po rozpoznaniu w dniach 17.04.2023 roku, 18.05.2023 roku

sprawy

M. J. (1)

syna D. i M. z domu W.

urodzonego (...) w B.

A. K. (1)

syna M. i I. z domu O.

urodzonego (...) w P.

B. N.

syna W. i B. z domu N.

urodzonego (...) w M.

oskarżonych o to, że:

w dniu 9 marca 2022 r. około godz. 2:20 w U., gmina S., pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali rozboju przy użyciu noża na szkodę A. S. w ten sposób, że po uprzednim zamówieniu kursu taxi na trasie P. – P. i dojechaniu we wskazane miejsce, nakazali zatrzymać się pokrzywdzonemu, po czym M. J. (1), w wyniku wcześniejszego porozumienia, przyłożył nóż do szyi pokrzywdzonego doprowadzając A. S. w ten sposób do stanu bezbronności, zaś A. K. (1) i B. N. przeszukiwali pojazd w celu ujawnienia pieniędzy, a następnie M. J. (1), A. K. (1) i B. N. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wraz z zawartością w postaci karty pojazdu, dwóch kart bankomatowych, telefonu komórkowego, kasy fiskalnej, terminala płatniczego oraz gotówki w kwocie około 500 złotych, które to mienie przedstawiało łączną wartość 37.000 złotych a także dowodu osobistego, prawa jazdy i dowodu rejestracyjnego na dane A. S.,

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

przy czym M. J. (1) spowodował u pokrzywdzonego obrażenia w postaci rany czerwieni wargowej oraz obrzęk lewego podudzia, które spowodowały naruszenie czynności narządu ciała inne niż określone w art. 156 § 1 kk, trwające nie

dłużej niż 7 dni, a ponadto czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

przy czym A. K. (1) czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 280 § 2 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

w dniu 9 marca 2022 r. pomiędzy godziną 02:20 a 05:10 w nieustalonym miejscu na terenie gminy S. działając wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia samochodu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) poprzez liczne uszkodzenia karoserii w tym pokrywy silnika oraz dachu w postaci wgnieceń i zarysowań karoserii, powodując straty w wysokości 15.000 zł na szkodę A. S.,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk,

przy czym A. K. (1) i M. J. (1) tego czynu dopuścili się w okresie pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

a nadto M. J. (1) o to, że:

w dniu 09.03.2022 r. o godz. 05:50 w P. na ulicy (...) woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 05:50 do stężenia na poziomie 0,88 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, czym umyślnie naruszono zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuszczono się będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu za przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w (...) z dnia 26 lutego 2021 r., sygn. (...),

tj. czyn z art. 178a § 4 kk,

o r z e k a :

oskarżonych M. J. (1), B. N. i A. K. (1) w miejsce zarzucanego czynu opisanego w punkcie I uznaje za winnych tego, że w dniu 9 marca 2022 roku około godziny 2:20 w P., gm. S., pow. (...), woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu posługując się nożem dokonali rozboju na szkodę A. S. w ten sposób, że po uprzednim zamówieniu kursu taxi na trasie P. – P. i po dojechaniu we wskazane miejsce, nakazali zatrzymać się, po czym M. J. (1) groził użyciem przemocy poprzez przyłożenie noża do szyi pokrzywdzonego, A. K. (1) używał przemocy w postaci trzymania za kurtkę, a następnie A. K. (1) i B. N. przeszukiwali pojazd w celu znalezienia pieniędzy, po czym oskarżeni dokonali zaboru pojazdu marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wraz z zawartością karty pojazdu, dwóch kart bankomatowych, telefonu komórkowego, terminala płatniczego oraz pieniędzy w kwocie około 500 złotych o łącznej wartości nie mniejszej niż 37.000 złotych, a także dowodu osobistego, prawa jazdy i dowodu rejestracyjnego A. S., przy czym pokrzywdzony na skutek zdarzenia doznał obrażeń ciała w postaci obrzęku lewego podudzia oraz rany czerwieni wargowej, co naruszyło czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, przy czym oskarżony M. J. (1) i A. K. (1) dopuścili się tego czynu po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 280 § 2 kk, art. 157 § 2 kk, art. 275 § 1 kk, art. 276 kk, art. 11 § 2 kk, art. 64 § 1 kk w stosunku do oskarżonego M. J. (1) i art. 280 § 2 kk, art. 275 § 1 kk, art. 276 kk, art. 11 § 2 kk, art. 64 § 1 kk w stosunku do A. K. (1) oraz

art. 280 § 2 kk, art. 275 § 1 kk, art. 276 kk, art. 11 § 2 kk w stosunku do oskarżonego B. N. i za to na podstawie art. 280 § 2 kk, art. 11 § 3 kk wymierza **oskarżonemu M. J. (1)** karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności, **oskarżonemu A. K. (1)** karę 4 lat (czterech) pozbawienia wolności, a **oskarżonemu B. N.** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

oskarżonych M. J. (1), B. N., A. K. (1) uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów opisanych w punkcie II z tą zmianą, że wartość strat wynosiła 14.136 złotych, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 288 § 1 kk i art. 64 § 1 kk w stosunku do A. K. (1) i M. J. (1), a w stosunku do B. N. o czyn z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierza **oskarżonym M. J. (1) i A. K. (1)** kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, zaś **oskarżonemu B. N.** karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

oskarżonego M. J. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie III i wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 4 kk i za to na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 85 a kk, art. 86 § 1 kk orzeczone w punkcie 1,2, a w stosunku do oskarżonego M. J. (1) orzeczone w punkcie 1,2,3 jednostkowe kary pozbawienia wolności łączy i wymierza **oskarżonemu M. J. (1)** karę łączną 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, **oskarżonemu A. K. (1)** karę 4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, zaś **oskarżonemu B. N.** karę 3 (trzech) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okres rzeczywistego pozbawienia wolności, to jest:

- **oskarżonemu B. N.** okres od 09.03.2022 roku, godzina 05:10 do 20.04.2022 roku, godzina 05:10,

- **oskarżonemu A. K. (1)** okres od 09.03.2022 roku, godzin 05:10,

6. w związku ze skazaniem za czyn opisany w punkcie II na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od **oskarżonych M. J. (1), B. N., A. K. (1)** solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. S. kwoty 14.136 (czternaście tysięcy sto trzydzieści sześć) złotych,

7. w związku ze skazaniem za czyn opisany w punkcie III na podstawie art. 42 § 4 kk orzeka wobec **oskarżonego M. J. (1)** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

8. na podstawie art. 43 a § 3 kk orzeka wobec **oskarżonego M. J. (1)** świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,

9. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Indywidualnej Kancelarii Adwokackiej adwokata M. M. (2), adwokata A. K. (2) oraz adw. J. B. kwoty po 2.509,20 zł (dwa tysiące pięćset dziewięć złotych dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu,

10. zwalnia **oskarżonych M. J. (1), A. K. (1), B. N.** od obowiązku zwrotu kosztów postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IIIK 13/23

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Pokrzywdzony A. S. pracuje jako kierowca taksówki w (...) firmie położonej przy ulicy (...). W pracy używa prywatnego samochodu marki C. o numerze rejestracyjnym (...), koloru (...), rok produkcji (...). Pojazd posiada emblemat (...) i numer boczny (...). W dniu 8 marca 2022 roku A. S. rozpoczął pracę o godzinie 20.00. O godzinie 2 w nocy dostał zlecenie z centrali o kursie: „ulica (...), (...)”. Pokrzywdzony podjechał pod wskazany adres. Tam już czekali na niego

oskarżeni: M. J. (1), A. K. (1) i B. N.. Mężczyźni wsiedli do samochodu, przy czym A. K. (1) usiadł z przodu, M. J. (1) zajął miejsce za kierowcą, zaś B. N. usiadł za A. K. (1). Pokrzywdzony ocenił wiek oskarżonych na około(...) lat, średniej budowy ciała, ubrani na sportowo, wszyscy też mieli założone maseczki, przy czym B. N. miał maseczkę czarną z białą czaszką. Gdy oskarżeni wsiedli, poprosili o kurs na stację paliw w U., chcieli kupić alkohol. Kiedy przejeżdżali koło stacji jeden z mężczyzn siedzących z tyłu, poprosił, aby nie wjeżdżać na stację, tylko by podjechać jeszcze do P., do jego siostry. W P., na skrzyżowaniu DK (...) kazał skręcić w lewo, w ulicę (...). Kiedy przejechali kawałek, kazał skręcić w ulicę (...) i się zatrzymać. Oskarżony B. N. wysiadł z auta i gdzieś poszedł. Po jakiejś minucie wrócił i ponownie wsiadł do auta i zaczął coś mówić do M. J. (1) siedzącego obok niego. Oskarżony M. J. (1) siedzący za A. S. przyłożył nóż do gardła pokrzywdzonemu. Potem A. S. usłyszał : gdzie masz pieniądze? Mężczyzna, bojąc się o własne życie, wskazał na schowek pomiędzy siedzeniami, wówczas dwaj pozostali oskarżeni zajęli się szukaniem pieniędzy. Siedzący obok A. S. A. K. (1) trzymał go za kurtkę. Pokrzywdzony powoli odsunął nóż od gardła, kalecząc się w dolną wargę, natychmiast też otworzył drzwi i zaczął uciekać ulicą (...) w kierunku DK (...), biegnąc odwrócił się, zobaczyć co robią oskarżeni. Zobaczył, że jeden z oskarżonych M. J. (1) wsiadł za kierownicę i zaczął jechać w kierunku pokrzywdzonego. A. S. wystraszył się, przeskoczył przez płot prywatnej posesji i położył się na ziemi. Doznał wówczas urazu nogi. Pokrzywdzony zapukał do drzwi domu należącego do małżonków J. i poprosił o wezwanie Policji. Na miejscu, skąd zabrany został samochód, zauważył leżące na ziemi papierosy i służbowy telefon. Oskarżeni zabrali pojazd marki C., a także pieniądze w kwocie około 500 złotych, dokumenty w postaci prawa jazdy, dowodu osobistego, dowodu rejestracyjnego do samochodu, kartę pojazdu, dwie karty kredytowe, telefon komórkowy marki S. (...) z kartą SIM, terminal służbowy do płatności kartą. Łączna suma utraconych przedmiotów wyniosła nie mniej niż 37.000 złotych.

(dowód : zeznania świadka A. S. k. 4-5, k. 45-46, k.464,k.774v-775, częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. N. k.83-84, k.100-101, k.130, k.630)

O godzinie 2 w nocy J. J. (2) obudził dzwonek do drzwi. Kiedy kobieta otworzyła drzwi, zobaczyła zakrwawionego (świeża krew pod nosem), przestraszonego pokrzywdzonego, z przeciętą kurtką. Powiedział, że został napadnięty, przyłożono mu nóż do gardła i zabrano samochód. Powiadomiona została Policja.

(dowód : zeznania świadka J. J. (2) k. 53, k.776, protokół zapisu rozmowy k.382-384l)

W nocy z 8 na 9 marca 2022 roku K. G. wyszła z domu i udała się do całodobowego sklepu (...) w P.. Kobieta zakupiła chipsy paprykowe. Wówczas pod sklep podjechał samochód koloru (...) z kogutem (...). Z samochodu wysiadł oskarżony A. K. (1), miał założoną maseczkę z czaszką. Zapytał K. G., czy coś jej kupić. Kobieta poprosiła o papierosy. Oskarżony kupił papierosy oraz wódkę o pojemności 0,70 litra. Wypalili papierosy, po czym zaproponował, żeby K. G. pojechał z nim i jego kolegami do K.. K. G. mimo, że nie знаła oskarżonych, postanowiła zaryzykować i wsiała do samochodu. Kierowcą był oskarżony M. J. (1), natomiast obok niej siedział B. N.. Pojechali w kierunku S.. Po drodze oskarżony M. J. (1) opowiadał, że pobili taksówkarza, ukradli mu samochód, którym się poruszają, mówił coś o nożu i gardle. Jeden z nich opowiadał także, że po drodze wyrzucili kasę fiskalną a samochód, którym jadą, gdzieś porzuca albo spalą. M. J. (1) powiedział, że jadą do (...) w S.. Oskarżony A. K. (1) miał przy sobie pieniądze w torebce z zapięciem strunowym. Po drodze wszyscy czworo spożywali wódkę. Nieopodal (...) (...) oskarżeni wysiedli z auta, wyrwali koguta i zaczęli niszczyć całe auto, skakali po dachu i masce, zrywali z niego naklejki. K. G. zawołała ich do auta i pojechali do lasu, gdzie M. J. (1) „palił gumy”, szalał autem po lesie, jechał tak, że obijał go o krzaki. W końcu z auta podczas jazdy spadła opona. Po drodze pytali o drogę na P., szukali posesji, by wymienić oponę. Nic jednak nie zostało znalezione, pojechali więc do sklepu kupić alkohol.

(dowód : zeznania świadka K. G. k. 73 -74, k. 212-213, k.797)

W dniu 9 marca 2022 roku na służbie w Komisariacie Policji w S. stawili się A. W. (z domu D.), R. K. i J. S. – w związku z rozbojem dokonany na szkodę A. S.. Otrzymali informację że poszukiwany samochód marki C. porusza się w kierunku P.. Funkcjonariusze Policji ruszyli za nimi w pościg. Od stacji C. cały czas jechali za podejrzanym pojazdem, przed stacją M. w P. wyprzedzili pojazd i zaczęli zjeżdżać na jego pas, pojazd ten nie miał możliwości dalej

jechać, zjechał więc na stację M., a następnie zatrzymał się. Kierujący tym pojazdem i pasażerowi zostali zatrzymani. Oskarżeni sprawiali wrażenie osób bardzo zadowolonych z siebie. Kierował M. J. (1).

(dowód : zeznania świadka J. S. k.480-481, k.776v-777, A. W. k.484-485, k.777, zeznania świadka R. K. k.476-477)

Oględziny miejsca rozboju w P. przy ulicy (...) ujawniły na zachodniej krawędzi przejścia dla pieszych tekturowe opakowanie papierosów, a na podłożu asfaltowym telefon komórkowy koloru czarnego z połtuczoną szybką. Telefon komórkowy o numerze abonenckim (...) należał do pokrzywdzonego.

(dowód : protokół oględzin k. 8-9 , protokół oględzin k. 35-37)

Po zachodniej stronie DK (...) w odległości około 500 metrów od słupka hektometrycznego, po lewej stronie drogi gruntowej ujawniono magnetyczną tablicę reklamową z napisem (...) (...) Na dukcie leśnym ujawniono telefon komórkowy marki M., potem leżącą na ziemi antenę samochodową koloru czarnego, dwie wizytówki „(...)” i „(...)”, maseczkę koloru biało- zielonego, dowód osobisty na dane A. S., plastikową obudowę koloru żółtego z czarnym napisem „(...) (...) P. (...)”, plastikową obudowę kogut, pieczętkę koloru niebieskiego A. S., obok ujawniono nóż kuchenny z czarną rękojeścią, urządzenie elektroniczne zakończone wtyczką.

(dowód : protokół oględzin k. 51-52)

W dniu 9 marca 2022 roku, o godzinie 5.50 u oskarżonego M. J. (1) stwierdzono 0,88 mg /l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód : protokół badania stanu trzeźwości k. 12)

Oględziny pojazdu C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ujawniły następujące uszkodzenia : wgnieciony dach, zarysowane szyby na tylnych drzwiach, zarysowanie i wgniecenie plastikowego progu na wysokości drzwi kierowcy, brak plastikowego nadkola z przodu i lewej strony, zarysowania lewego przedniego błotnika, uszkodzenia przedniego lewego koła, brak opony i całkowite zniszczenie felgi, zarysowanie zderzaka z prawej przedniej strony, zarysowanie i wgniecenie przednich prawych drzwi, zarysowanie i wgniecenie klamki i powłoki lakierniczej nad klamką, liczne zarysowania przednich prawych, tylnych prawych nadkoli i ich otarcia. Wewnątrz pojazdu ujawniono z kolei min. brak schowka w przednim prawym pulpicie, brak taksometru, brak zagłówka fotela kierowcy, pod podwoziem ujawniono przyłączone gałęzie i trawy, pod przednim siedzeniem pasażera ujawniono nóż o długości rękojeści 10 centymetrów, rękojeść drewnianą koloru brązowego.

(dowód : protokół oględzin k. 24-25)

Pokrzywdzony A. S. odzyskał samochód, ale był cały zniszczony: uszkodzenia maski i dachu wyglądały, jakby ktoś po nich chodził, wyrwany był schowek, z elementów karoserii nie była uszkodzona tylko kłapa bagażnika. Pokrzywdzony odzyskał min. dowód osobisty, magnetyczną tablicę reklamową, dwie pieczętki, kartę sim z uszkodzonego telefonu, urządzenie elektroniczne zakończone przewodem, dwie papierowe rolki wyglądem przypominające wyposażenie kasy fiskalnej. Naprawa pojazdu wyniosła 11.926 złotych, legalizacja taksometru 110 złotych, pokrzywdzony zakupił taksometr za kwotę 400 złotych (poprzedni został wyrzucony przez sprawców), zakupił również kasę fiskalną za 1700 złotych, poprzednia również została wyrzucona przez sprawców.

(dowód : zeznania świadka A. S. k. 4-5, k. 45-46, k.464,k.774v-775, pokwitowanie k. 468, dokumentacja k.467, k.469-472)

Pokrzywdzony A. S. doznał rany czerwieni wargowej oraz obrzęku lewego podudzia. Rana czerwieni wargowej mogła powstać w wyniku działania narzędziem ostrym,

a więc w okolicznościach, o jakich zeznaje pokrzywdzony. Typowo tego rodzaju drobne rany, nie wymagają zaopatrzenia chirurgicznego i powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni. Co do obecności obrzęku lewego podudzia nie sposób jest ustalić jego przyczyny, stan ten wymaga dalszej diagnostyki, a tym samym wykazania związku z przebytym urazem.

(dowód : opinia k.55)

K. G. prezentuje adekwatny w stosunku do wieku poziom rozwoju umysłowego intelektualnego, przeciętny zasób słów i pojęć. Mimo tego, że choruje (...), jest w dobrej kondycji psychicznej, przyjmuje leki. W związku z powyższym posiada odpowiednie zdolności w zakresie postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń ze zdarzeń, których była uczestnikiem lub świadkiem. Ma trudności z umiejscowieniem ich w kontekście czasu i miejsca. Opiniowana nie posługuje się kłamstwem, ani wiadomościami zasugerowanymi przez osoby trzecie. Nie obserwuje się tendencji do fantazjowania, ani wymyślania zaistniałych faktów. Zeznania świadka odzwierciedlają faktycznie przeżyte sytuacje. Wypowiedzi świadka nie są zniekształcone stanem emocjonalnym, ani innymi czynnikami psychicznymi. K. G. nie pozostaje pod żadnym wpływem żadnych czynników zewnętrznych, które mogłyby mieć wpływ na treść jej relacji. Zeznania K. G. spełniają czynniki psychologicznych kryteriów wiarygodności zeznań, co oznacza, że relacja jest wiarygodna. Jej zeznania mogą stanowić wartościowy materiał dowodowy w sprawie.

(dowód : opinia psychologiczna k.368, k.797v)

Na dowodowym nożu (przedmiot numer 2, nóż o długości rękojeści około 10 cm) z krawędzi ostrza wyizolowano mieszaninę DNA pochodzącą od co najmniej 2 osób. W zabezpieczonej próbce ujawniony materiał wykazuje objawy degradacji, w przypadku wymazu z krawędzi rękojeści wraz z zabrudzeniami koloru szarego ujawniono mieszaninę zdegradowanego DNA, uzyskany wynik nie nadaje się do interpretacji oraz badań porównawczych. Z kolei z materiału dowodowego noża numer 3 w przypadku plamy koloru brązowego) uzyskany wynik nie nadaje się do interpretacji oraz badań porównawczych, w przypadku wymazu z krawędzi ostrza nie ujawniono ludzkiego DNA, w przypadku wymazu z krawędzi rękojeści uzyskany wynik nie nadaje się do interpretacji oraz do badań porównawczych. W materiale dowodowym w postaci noża numer 2 (wymaz z krawędzi ostrza z zabrudzeniami koloru szaro- brązowego) ujawniono mieszaninę DNA pochodzącą od co najmniej 2 osób. W w/w materiale dowodowym nie ujawniono DNA M. J. (1), B. N., A. K. (1) oraz A. S..

(dowód : opinia z przeprowadzonych kryminalistycznych badań biologicznych k.545 – 551, k.574-580)

W wyniku przeprowadzonych badań daktyloskopijnych na powierzchni dowodowych noży (zabezpieczonych w pojeździe C. oraz na dukcie leśnym) ujawniono ślady linii papilarnych nie nadające się do identyfikacji.

(dowód : opinia z przeprowadzonych badań daktyloskopijnych k. 553-556)

W wyniku przeprowadzonych badań toksykologicznych w próbce krwi pobranej od oskarżonego M. J. (2) nie stwierdzono obecności substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych, tzw. dopalaczy.

(dowód : sprawozdanie z przeprowadzonych badań k. 272-273, protokół pobrania krwi k.274 – 279)

Oskarżony A. K. (1) prezentuje cechy psychopatyczne osobowości. W czasie popełnienia zarzucanych mu czynów miał zachowaną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Pozostawiony na wolności może popełniać ponownie czyny przestępcze o znacznej szkodliwości społecznej. Nie korzysta z doświadczeń życiowych. Eksperymentuje ze środkami uzależniającymi. Orzeczona kara może być wykonywana w zakładzie, w którym stosuje się środki lecznicze i rehabilitacyjne.

(dowód : opinia psychiatryczna k. 281)

Oskarżony A. K. (1) do 2016 roku przebywał w ośrodku wychowawczym, po jego opuszczeniu odbywał karę w systemie dozoru elektronicznego, przy czym potem na skutek nie dostosowania się do wymogów dozoru, resztę kary odbył w areszcie śledczym. Relacje z bliskimi są prawidłowe, nie przejawiał zachowań agresywnych, oskarżony jest osobą młodą, niedostosowaną społecznie, mającą problem z przestrzeganiem prawa i uwikłany w kontakty ze środowiskiem przestępczym.

(dowód : wywiad środowiskowy k. k. 312- 313)

Oskarżony A. K. (1) był już karany. Wyrokiem z dnia 2 marca 2018 roku w sprawie sygn. akt (...) za czyn z art. 13 §2 kk, art. 280§2 kk, art.157 §1 kk Sąd Okręgowy w (...) wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności, wyrokiem łącznym z dnia 3 września 2018 roku w sprawie sygn. akt (...) Sądu Okręgowego w (...) wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, karę z tej sprawy odbywał od 19 stycznia 2018 roku do 22 listopada 2020 roku, z zaliczeniem okresu od 8 listopada 2017 roku do 4 stycznia 2018 roku. Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2017 roku w sprawie sygn. akt (...) min.za czyn z art. 158 §1 kk Sąd Rejonowy w (...) wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karą łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód : dane o karalności k. 207, k.459-460, k. 644-646, odpisy wyroków k. 235-237, k. 238, k.246-249, obliczenie kary k.239, zawiadomienie o zwolnieniu k.240)

Przesłuchany na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony A. K. (1) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że dnia 8 marca 2022 roku siedział wieczorem z mamą przy ulicy (...) i spożywał alkohol. Mógł wypić około litra wódki. Około 23-24 zadzwonił do niego kolega M. J. (1) i zaproponował wyjście celem wspólnego spożywania alkoholu. Oskarżony wyraził na to zgodę. M. J. (1) przyjechał pod jego dom samochodem, koloru (...), była to większa osobówka. Z M. był jeszcze kolega B., którego oskarżony znał słabo. Oskarżony usiadł na miejscu pasażera, B. przesiadł się do tyłu, autem kierował M.. Pojechali za miasto, w kierunku S., celem zakupienia alkoholu., Zatrzymał i się na jakiejś stacji paliw, być może nawet on sam zakupił alkohol, ale nie pamięta tego, był zbyt pijany. Wypili pół litra wódki na -3 osoby. Tam też spotkali jakąś dziewczynę, miała ciemne włosy. Ona chciała się zabrać z nimi, do P., na co wyrazili zgodę. Jechali przez jakieś wsie i las. Oskarżony nie miał poczucia czasu, był zbyt pijany. Nie zauważył, czy samochód, którym się poruszali był jakoś zniszczony, czy zdemolowany. Oskarżony na pewno tego nie robił, nie widział też, by robili to koledzy, czy ta dziewczyna. W lesie zatrzymali się i spożywali alkohol razem z tą dziewczyną. Tam prawdopodobnie złapali kaptur, bo jak wyjechali na ulicę, to sypały się za nimi iskry. Potem jechali w kierunku P., zatrzymali się przy jakimś sklepie kupić alkohol, który spożywali w aucie. Tym ostatnim cały czas kierował M.. Po drodze zatrzymała ich policja.

Przesłuchany ponownie nie przyznał się do żadnego z czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Przesłuchany w trakcie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania wyjaśnił, że 8 marca przebywał w domu, M. J. (1) przyjechał z B.(...) samochodem. Początkowo myślał, że to jego samochód. Pojechali po alkohol, pojechali na stację, zabrali tam jakąś dziewczynę, oskarżony jej nie zna. Pili alkohol, śmiali się, żartowali. Nie widział, czy ten samochód ma uszkodzenia.

Przesłuchany po raz ostatni na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Przesłuchany na etapie postępowania sądowego przyznał, że nie pamięta, kto wezwał taksówkę. Wsiadł do niej i dalej już nie pamięta. Chyba siedział za miejscem pasażera z przodu. Wszyscy mieli maseczki, bo panował covid. Miał maseczkę we wzory w czaszki. Nie pamięta, czy się zatrzymali, czy oskarżony wysiadł i wymiotował w asyście N.. Nie pamięta, czy ktoś przykładał nóż do szyi taksówkarza. Nie pamięta, czy grzebali mu w schowku. Zatrzymała ich policja, leżał na ziemi. Nie wie, jak to się stało, że taksówkarza nie było w aucie. Ma jakieś przebłyski, że jeździli autem po lesie. Nie pamięta, czy gdzieś się zatrzymywali. Nie przypomina sobie, żeby niszczyli auto, skakali po nim, wyrwali

koguta. O jakiejś dziewczynie, że zabrali ją na przejażdżkę, dowiedział się w (...). Słyszał wyjaśnienia J., nie wie, czy są prawdziwe, oskarżony nie pamięta. Nie pamięta, czy któryś z nich pytał taksówkarza, gdzie ma forszę. Poprzednie wyjaśnienia, to policjant na niego krzychał i powiedział, że jak się nie przyzna, to mu załatwi 10 lat odsiadki, wywierał na niego presję, krzychał. Dlatego powiedział, że kolega przyjechał jakimś samochodem osobowym.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) k. 68- 69, k.94-95, k.121-122, k.627, k.773v-774)

Oskarżony B. N. pod adresem ustalonym przez kuratora przebywał u różnych znajomych, którzy dawali mu dach nad głową. Przebywając u W. G., pomagał jej w opiece nad dziećmi, kobieta nie miała do jego zachowania żadnych zastrzeżeń. U pozostałych mieszkańców nie posiadał opinii negatywnej, nie przejawiał wobec nich zachowań agresywnych, utrzymuje kontakty ze środowiskiem przestępczym.

(dowód : wywiad środowiskowy k. 268)

Oskarżony B. N. był już karany, w tym za przestępstwa z art. 178a§1kk, art. 286 §1 kk, art.244 kk, art. 279 §1 kk. Wyrokiem łącznym z dnia 20 lipca 2021 roku Sąd Rejonowy T.w sprawie sygn.akt (...) wymierzył mu karę 2 lat ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

(dowód : dane o karalności k. 209, k.652-654)

Przesłuchany po raz pierwszy oskarżony B. N. przyznał się w całości do uszkodzenia samochodu marki C.. Jeśli chodzi o zarzut przestępstwa rozboju oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że około godziny 2 zamówił taksówkę, aby zakupić więcej alkoholu. Spotkał przy okazji na mieście swoich kolegów A. K. (1) i M. J. (1). Pojechali taksówką w stronę P.. Mniej więcej w połowie drogi poprosił taksówkarza, by zjechał gdzieś z drogi. Oskarżony chciał załatwić potrzebę fizjologiczną. Kiedy wrócił do taksówki po około 2 minutach, było już po wszystkim i za kierownicą siedział M. J. (1). Obok niego z przodu siedział A.. Oskarżony usiadł z tyłu i o nic nie pytał. A. z M. powiedzieli, że jest po wszystkim i uciekają. Potem pojechali po alkohol. Zatrzymali się koło sklepu. A. poszedł po alkohol. Oskarżony wysiadł, by wyrzucić parę rzeczy z auta. Jak wrócił, byli wszyscy. Razem z nim z tyłu usiadła dziewczyna, której nie znał. Kierował M., A. siedział obok niego. Do piątej rano jeździli tym autem po polach. Wszyscy spożywali wódkę, po tym udali się na główną drogę, tam złapali kaptur, z przodu, z lewej strony. Doszli do porozumienia, że z powodu braku koła zapasowego tak pojadą do P., po około 10 minutach zatrzymała ich Policja.

Przesłuchany po raz kolejny przyznał się do uszkodzenia pojazdu, nie przyznał się do przestępstwa rozboju .Wyjaśnił, że w dniu zdarzenia był razem z A. K. (1) i M. J. (1), spotkali się na ulicy (...), koło kebaba. Oskarżony zamówił taksówkę, on i M. J. (1) siedzieli z tyłu, oskarżony po stronie pasażera, M. za kierowcą, A. K. (1) usiadł z przodu. Potem przesiadali się na inne miejsca, mieli jechać na P., ale nie dojechali tam. Oskarżony poprosił taksówkarza by się zatrzymał, chciał wyjść za potrzebą. Kiedy wrócił, taksówkarza już nie było, za kierownicą siedział J., K. siedział tam, gdzie wcześniej, na miejscu pasażera z przodu. Powiedzieli, że jest już po wszystkim, nie wyjaśnili i o co im chodzi, ale oskarżony się domyślił, bo taksówkarza już nie było w środku. Nie mówili co z nim zrobili, nie mówili nic o rozboju, a oskarżony nie pytał. Oskarżony nie ma żadnej wiedzy o nożu, maseczkę miał zwykłą medyczną, koloru niebieskiego, nie wie, kto miał maseczkę w czaszki, nie zwracał uwagi, czy pokrzywdzony ucieka. To był wypadek, że zniszczyli auto, złapali po drodze gumę, nie uszkodzali auta specjalnie. Zabrali jakąś przypadkową dziewczynę, oskarżony nie wie, kto to był i jak się znalazła w samochodzie. Nie jest w stanie powiedzieć, czy ktoś rozmawiał z nią o rozboju. Był pod wpływem alkoholu.

Przesłuchany w trakcie posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania wskazał jedynie, że miał założoną maseczkę medyczną, nie jest w stanie powiedzieć o maseczkach innych, bo nie zwracał na to uwagi. A. K. (1) siedział z przodu. Oskarżony był już raz karany za jazdę w stanie nietrzeźwości.

Przesłuchany po raz ostatni oskarżony B. N. nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Podtrzymał wszystkie swoje poprzednie wyjaśnienia.

Na etapie postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Wskazał jedynie, że wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego są niezgodne z prawdą i odmówił udzielenia odpowiedzi, dlatego.

(dowód : wyjaśnienia B. N. k. 83-84, k.100-101, k.130, k.630, k.774)

Oskarżony M. J. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe. Występują u niego zakłócenia czynności psychicznych pod postacią mieszanych zaburzeń osobowości oraz uzależnienia mieszanego. W chwili popełnienia zarzucanych mu czynów był w stanie intoksykacji substancjami psychoaktywnymi i alkoholem, co odpowiada stanowi nietrzeźwości. Z tego powodu jego zdolność rozumienia znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem była ograniczona, ale nie w stopniu znacznym. Skutki tej intoksykacji i alkoholu mógł przewidzieć. Jego poczytalność nie budziła wątpliwości. Ewentualnie orzeczona kara pozbawienia wolności powinna być wykonywana w zakładzie karnym, gdzie stosowane są środki lecznicze: psychoterapia i terapia uzależnień.

(dowód : opinia psychiatryczna k.569)

Oskarżony M. J. (1) w miejscu zamieszkania nie przebywał, z siostrą utrzymywał kontakt telefoniczny bądź telefoniczny. Oskarżony pracował jedynie dorywczo. Pieniądze przeznaczał na alkohol, przyjmował środki psychoaktywne, był uzależniony od hazardu, nie miał określonych celów, perspektyw życiowych.

(dowód : wywiad środowiskowy k.269)

Oskarżony M. J. (1) był wielokrotnie karany. Min. wyrokiem z dnia 21 lutego 2013 roku w sprawie sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w (...) za czyn z art. 279 §1 kk i art. 288§1 kk wymierzył mu min. karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Postanowieniem z dnia 23 lipca 2013 roku ten sam Sąd zarządził wykonanie kary warunkowo zawieszanej. Karę w tej sprawie oskarżony odbywał w okresie od 20 maja 2017 roku do 29 sierpnia 2017 roku, z zaliczeniem okresu od 23 sierpnia 2013 roku do 14 maja 2014 roku. Wyrokiem z dnia 26 lutego 2021 roku w sprawie sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w (...) za czyny z art. 178a §1 kk wymierzył mu kary po 50 stawek dziennych grzywny, każda o wartości odpowiednio 30 i 40 złotych, karę łączną 70 stawek dziennych grzywny, każda po 40 złotych oraz łącznie środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Z kolei wyrokiem z dnia 27 grudnia 2021 roku w sprawie sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w (...) za czyn z art. 178a §4 kk wymierzył min. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio, karę odbywał w okresie od 9 marca 2022 roku do 4 września 2022 roku.

(dowód : dane o karalności k. 205, k.647-651, odpis wyroku k.244, k.250, k.252, k.300-301, obliczenie kary k.245, k.250, k.254, k.255, k.257, k.258, postanowienie k. 253, k.256)

Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony M. J. (1) przyznał się częściowo do zarzutu rozboju, natomiast do uszkodzenia pojazdu i jazdy w stanie nietrzeźwości przyznał się w całości, po czym odmówił składania wyjaśnień.

Przesłuchany ponownie przyznał się do wszystkich trzech zarzucanych mu czynów, zaprzeczył jedynie, aby w trakcie zdarzenia używany był nóż. Ponownie przyznał się do zniszczenia auta i jazdy pod wpływem alkoholu. Przesłuchany w trakcie posiedzenia tymczasowego aresztowania przyznał się, ale nie w całości. Przyznał się do kradzieży auta i do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, ponieważ został zatrzymany na gorącym uczynku. Był karany za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości. Tam nie było żadnego noża, miał maseczkę medyczną, pozostali wsiadając do taksówki nie mieli maseczek, N. chyba siedział z przodu, K. obok pasażera.

Przesłuchany po raz ostatni na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i ponownie odmówił składania wyjaśnień.

Przesłuchany na etapie postępowania sądowego oskarżony potwierdził wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego i wyjaśnił, że faktycznie jechali we trzech. A. źle się poczuł, oskarżony nakazał taksówkarzowi

zjechać na bok, by N. mógł wysiąść z A.. Miał go pilnować przy wymiotowaniu. Jak oni wyszli, między oskarżonym a pokrzywdzonym doszło do słownej potyczki. Chodziło o to, że A. wymiotuje w aucie, że zabrudzi samochód. Oskarżony powiedział, żeby taksówkarz poczekał, bo kolega ma pieniądze i zapłaci. Taksówkarz nakazał opuszczenie auta, w przeciwnym wypadku miał zadzwonić na Policję. M. J. (1) zaczął wtedy się z nim szarpać i kazał mu wulgarnymi słowami wysiąść z samochodu. Oskarżony siedział za taksówkarzem, złapał go za głowę i chciał go uderzyć. W pewnym momencie taksówkarz uciekł. Jeszcze oskarżony krzyczał, że mu zniszczy auto. Kiedy to wszystko się działo, to pozostałych oskarżonych nie było. Wrócili po jakiś 10 minutach. A. wrócił i zasnął, a N. kazał się zamknąć. Potem zatrzymała ich Policja. Chyba wzięli jakąś dziewczynę do samochodu. Oskarżeni gdzieś zabłądzili, jeździli po lesie. Na samym początku to oskarżony zniszczył samochód, skakał po aucie, wyrwał koguta. Tej dziewczyny chyba przy tym nie było, A. źle się czuł, a N. siedział w aucie. Nie jest w stanie powiedzieć, ile wypił alkoholu. Nie wie też dlaczego wcześniej nie powiedział, że zrobił wszystko sam, wiedząc, że koledzy są aresztowani. Wsiadając do auta, nie mieli żadnego noża. Szarpał się z taksówkarzem, bo był pod wpływem alkoholu.

(dowód : wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) k.77-78, k.109, k.141-142, k.624, k.773)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, że oskarżeni dopuścili się przypisanych im przestępstw. Te wyjaśnienia, w których zakwestionowali swoje sprawstwo wskazują na linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Jeżeli chodzi o wyjaśnienia M. J. (1) to oskarżony nie kwestionował jazdy w stanie nietrzeźwości oraz uszkodzenia pojazdu, natomiast wyjaśnienia co do rozboju są chwiejne. Oskarżony wskazywał od początku, że przyznaje się do zarzutu rozboju, ale częściowo, kwestionował użycie noża. Na etapie postępowania przygotowawczego słowem nie wspomniał, że rozboju oraz uszkodzenia pojazdu dokonał sam, bez udziału pozostałych oskarżonych. Już na tym etapie rozważań wskazać należy, że wyjaśnienia oskarżonego, tak jak i każdy inny dowód, należy oceniać w kontekście całokształtu materiału dowodowego. Zapewne oskarżonemu wydaje się, że skoro wyjaśnił, że pozostali oskarżeni nie brali aktywnego udziału w przestępstwach, to Sąd bezkrytycznie oceni te wyjaśnienia. Podkreślić jednak trzeba, że oskarżony fakt rzekomo samodzielnego udziału w zarzucanych mu czynach ujawnił dopiero na etapie postępowania sądowego. M. J. (1) nie uczynił tego, wcześniej mając taką możliwość. Już ta okoliczność każe wątpić w prawdziwość relacji oskarżonego. Po drugie trzeba również wziąć pod uwagę zeznania samego pokrzywdzonego, a także choćby zeznania K. G., które poddają w wątpliwość wyjaśnienia M. J. (1). Dlatego też Sąd wyjaśnienia te uznał w tej mierze za niewiarygodne. Z podzielonych przez Sąd zeznań pokrzywdzonego wynika, że w trakcie ataku na niego wszyscy oskarżeni znajdowali się w samochodzie. Pokrzywdzony zaprzeczył, by szarpał się z jednym oskarżonym, a pozostałych dwóch nie było w aucie. Żaden z oskarżonych nie wymiotował, tylko jeden z nich wyszedł chcąc załatwić potrzebę fizjologiczną. Po pewnym czasie jednak wrócił. Poza tym pokrzywdzony zrelacjonował, że kiedy siedzący za nim napastnik przyłożył mu metalowy przedmiot do gardła (tą osobą był nie kto inny tylko właśnie M. J. (1)), to pozostali sprawcy szukali pieniędzy. Pokrzywdzony zaprzeczył też, by jeden z oskarżonych wymiotował, a drugi mu asystował.

Wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) o samodzielnym dokonaniu rozboju i samodzielnym uszkodzeniu pojazdu upaść muszą także w kontekście zeznań K. G., osoby, która, jak się później okazało wsiadła, do pojazdu tuż po dokonaniu rozboju, nie mając w tym momencie wiedzy na temat dokonanego przestępstwa. Tym niemniej świadek ten wiedzę tę posiadał bardzo szybko, albowiem z jej relacji wynika, że M. J. (1) mówił o pobiciu taksówkarza, zabraniu samochodu, a także o nożu i gardle. Któryś z oskarżonych mówił też o wyrzuceniu kasy fiskalnej. Świadek wskazywał również, że wszyscy trzej oskarżeni w pewnym momencie wysiedli z auta i zaczęli niszczyć samochód, wyrwijąc koguta, czy (jak słusznie przewidywał pokrzywdzony oglądając auto) skakali po dachu i po masce. Notabene dla Sądu szokujące są zeznania świadka, w których podnosiła, że oskarżeni nie tylko dokonali uszkodzeń auta w sposób celowy i przemyślany, ale również mieli zamiar auto porzucić, a nawet i spalić, co świadczy o absolutnym braku uszanowania dla cudzej własności.

Jeśli chodzi jeszcze o wyjaśnienia M. J. (3), to wskazać należy, że B. N. początkowo przyznawał się do uszkodzenia pojazdu. Ponadto B. N. wskazywał, że to on wysiadł z samochodu sam, co kłóci się również z wyjaśnieniami M. J. (1), że wysiadł i A. i B. N.. Poza tym B. N. wskazywał, że wysiadł z samochodu żeby załatwić potrzebę fizjologiczną, a M. J. (1) wskazywał, że B. N. miał być asystą dla wymiotującego A. K. (1). Zwrócić również należy uwagę, że według wyjaśnień B. N., wysiadł on z auta właśnie za potrzebą fizjologiczną, a kiedy wrócił, to M. J. (1) i A. K. (1) powiedzieli mu, że jest już po wszystkim i że uciekają. Niezależnie od wiarygodności tych wyjaśnień – o czym będzie poniżej, wskazać należy, że ta okoliczność wskazuje, że wyjaśnienia oskarżonych są wzajemnie sprzeczne.

Za niewiarygodne Sąd przyjął wyjaśnienia A. K. (1), jakoby samochodem koloru (...) przyjechał do niego do domu M. J. (1) z kolegą. Jak wskazywano powyżej przeczą temu zeznania pokrzywdzonego A. S., co do tego że 3 osoby wsiadły na ulicy (...) do auta. Również i zeznania K. G. co do tego, kto dokonywał uszkodzeń pojazdu kłóca się z wyjaśnieniami A. K. (1), który zaprzeczał tej okoliczności, jak również wskazywał, że nie widział jak robią to koledzy. Za wiarygodne Sąd uznał jedynie to, że oskarżeni jeździli po lesie, spożywali alkohol, a samochodem cały czas kierował M. J. (1). Wyjaśnienia, w których oskarżony zasłania się niepamięcią, a także wypitym alkoholem, Sąd kładzie na karb linii obrony, zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności karnej. W świetle pozostałego materiału dowodowego Sąd nie przyjął, że w trakcie zdarzenia to oskarżony A. K. (1) miał maseczkę w czaszki. A osobą tą był B. N.. Choć nie ma to większego znaczenia w sprawie, podnieść należy, że pokrzywdzony wyraźnie bowiem wskazywał, że osobą z taką maseczką był pasażer siedzący po stronie pasażera, z tyłu, czyli B. N. i to on tuż przed rozbojem wysiadł na chwilę z auta. Na konieczność opuszczenia auta wskazywał sam oskarżony B. N.. Sąd dostrzegł zeznania w tym zakresie K. G., podnoszącej, że maseczkę w czaszki miał chłopak o imieniu A., tym niemniej jej relacja dotyczy zdarzeń już po rozboju.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego B. N., stwierdzić należy, że nastawione są na uniknięcie odpowiedzialności karnej. Tak jak wskazywano powyżej, oskarżony wyjaśniał, że wysiadł na chwilę z taksówki, a kiedy do niej powrócił, było już po wszystkim, co wskazywałoby na aktywny udział w rozboju jedynie M. J. (1) i A. K. (1). Kłóci się to i z wyjaśnieniami oskarżonego M. J. (1) z postępowania sądowego, jakoby pierwszych dwóch przestępstw dokonał sam, a także z zeznaniami pokrzywdzonego, o aktywnym udziale wszystkich 3 mężczyzn przy dokonywanym rozboju. Zeznania K. G. zaprzeczają wersji, jakoby uszkodzeń pojazdu nie dokonywano specjalnie. Notabene oskarżony na etapie postępowania sądowego zaprzeczył wyjaśnieniom z postępowania przygotowawczego i podniósł, że są one niezgodne z prawdą, nie wyjaśniając w żaden sposób, z jakich przyczyn.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego taksówkarza. A. S. to osoba obca dla oskarżonych, nie mająca żadnych powodów, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonych. Świadek opisał, gdzie pojechał, w jaki sposób został napadnięty, co mu zostało skradzione. Wartość strat, jakie poniósł w wyniku zdarzenia, świadek odpowiednio udokumentował. Nie może deprecjonować zeznań świadka fakt, że nie potrafił dokładnie opisać sprawców, skoro była noc, a wszyscy – w ocenie Sądu celowo, a nie dlatego, że panował covid, mieli na sobie maseczki. Nie budzą również zastrzeżeń zeznania w zakresie tego, co zostało mu skradzione, albowiem część przedmiotów zostało odzyskanych, w tym część znaleziona została na dukcie leśnym, w tym dowód osobisty, kogut czy radiowa obudowa z czarnym napisem taxi. To, że świadek pewnych szczegółów nie pamiętał na etapie postępowania sądowego nie deprecjonuje jego zeznań, Sąd kładzie to na karb upływu czasu, a także emocji związanych ze zdarzeniem.

W świetle całokształtu materiału dowodowego Sąd przyjął że oskarżeni w trakcie dokonywanego rozboju użyli wobec pokrzywdzonego noża. Sąd dostrzegł, że pokrzywdzony przykładanego do szyi przedmiotu nie widział, ponadto zamiennie używał określenia nóż oraz inny przedmiot, tym niemniej Sąd przyjął, że tym ostatnim był właśnie nóż. Po pierwsze wskazują na to zeznania samego pokrzywdzonego, który podniósł, że czuł, że przyłożono mu do gardła metalowy przedmiot, nadto, kiedy dwóch oskarżonych zajęło się szukaniem pieniędzy, odsunął przedmiot od gardła, kalecząc się w dolną wargę. Potwierdzeniem tych zeznań jest opinia lekarska, która potwierdziła ranę czerwieni wargowej, która według opiniującego mogła powstać w wyniku działania narzędziem ostrym. Wskazać również należy na zeznania J. J. (2), na teren posesji której pokrzywdzony trafił zaraz po ucieczce z auta. Kobieta widziała na jego twarzy krew. W ocenie Sądu nie ma innego wytłumaczenia jak to, że kiedy pokrzywdzony ranił się w wargę, musiał skaleczyć się nożem. Pośrednio o użyciu noża przez oskarżonych świadczą również zeznania K. G.. Kobieta w trakcie

jazdy ni mniej ni więcej, ale właśnie od samych sprawców (a ściślej od M. J. (1), który to siedział za pokrzywdzonym i to on przykładał tenże przedmiot) usłyszała, że napadli taksówkarza, zabrali mu samochód, mówili też o nożu i gardle.

Nie można nie zauważyć też wyników oględzin pojazdu C., gdzie pod przednim siedzeniem pasażera odnaleziono nóż, a także kolejny protokół oględzin (k.51-52), gdzie na dukcie leśnym, w okolicy przedmiotów ewidentnie należących do A. S. odnaleziono kolejny nóż. Sąd dostrzega wyniki opinii kryminalistycznych, tym niemniej trzeba zauważyć, że niektóry z zabezpieczonych materiałów wykazywał objawy degradacji, czy nie nadawał się do interpretacji oraz badań porównawczych. Nie można też wykluczyć, że sprawcy użyli jeszcze innego noża, a potem w skuteczny sposób się go pozbyli.

Sąd podzielił również zeznania K. G., która przecież przypadkowo natrafiła na oskarżonych i razem z nimi udała się w podróż zakończoną zatrzymaniem przez patrol Policji. Tak jak wskazano powyżej oskarżeni sami chwalili się, że napadli na taksówkarza, zabrali mu auto, mówili także o nożu. Zeznania K. G. potwierdzają również, że oskarżeni dokonywali umyślnego zniszczenia pojazdu pokrzywdzonego, wszyscy trzej wysiedli z auta i skakali po dachu, po masce, wyrwali koguta. Tak jak wskazano powyżej zeznania te są zaprzeczeniem wyjaśnieniom M. J. (1), jakoby tych zniszczeń dokonał samodzielnie. Świadek K. G. siedziała w tym czasie w środku auta, tym niemniej zeznała, że wszyscy oskarżeni wysiedli, co dla Sądu jest oczywistym, że dokonywali tych zniszczeń wspólnie. Sąd przyjął też, że jadąc po lesie M. J. (1) obijał auto o krzaki, co pośrednio potwierdza protokół oględzin pojazdu. Sąd przyjął za wiarygodne, że K. G. nie miała świadomości wsiadając przejechać się, że auto pochodzi z przestępstwa. Kobieta nie знаła oskarżonych, a sam fakt, że pojazd posiadał oznakowania charakterystyczne dla taksówki, nie przesądza automatycznie, że pojazd został skradziony.

Zeznania świadków R. K., J. S. i A. W. (z domu D.) potwierdzają fakt konieczności pogoni za samochodem, w którym znajdowali się oskarżeni i K. G.. Zeznania J. S. są kolejnym potwierdzeniem, że kierującym był oskarżony M. J. (1). Zeznania J. M. dyspozytorki taxi do sprawy wnoszą o tyle, że potwierdzają, iż kurs A. S. był na ulicę 'R. oraz że A. S. poinformował dyspozytorkę, że został napadnięty. Zeznania M. M. (4) mają znaczenie drugorzędne, świadek na drodze polnej w P. odnalazła terminal płatniczy należący do pokrzywdzonego. Sąd podzielił zeznania J. J. (2), do której domu trafił pokrzywdzony i na gorąco zrelacjonował zdarzenie. Świadek ten jest osobą obcą i nie ma żadnego powodu, by swoimi zeznaniami bezpodstawnie obciążać oskarżonych.

Nie budzą zastrzeżeń opinie znajdujące się w aktach sprawy, nie były też kwestionowane przez żadną ze stron. Pełne i jasne są opinie psychiatryczne, biologiczne, daktyloskopijna. Sąd podzielił również opinię psychologiczną dotyczącą K. G., biegła uczestniczyła w przesłuchaniu świadka, dysponowała dokumentacją medyczną, wnioski sformułowane przez biegłą nie budzą zastrzeżeń. Biegła podkreśliła, że ewentualne zażycie leków nie miało żadnego wpływu na zdolność spostrzegania i odtwarzania danych spostrzeżeń. Biegła zastrzegła, że gdyby pokrzywdzona brała tego dnia leki połączone z alkoholem, to nie pamiętałaby takich szczegółów, powtarzających się w zeznaniach. Podkreślić należy, że biegła nie stwierdziła tendencji do konfabulacji. Ostatnie zeznania były już ubogie w szczegóły, stanowiły bowiem naturalny proces zapominania.

Zachowanie oskarżonych polegające bowiem na tym, że w dniu 9 marca 2022 roku około godziny 2.20 w P., gmina S., powiat (...), województwo (...) działając wspólnie i w porozumieniu posługując się nożem dokonali rozboju na szkodę A. S. w ten sposób, że po uprzednim zamówieniu kursu taxi na trasie P. – P. i po dojechaniu we wskazane miejsce, nakazali zatrzymać się, po czym M. J. (1) groził użyciem przemocy poprzez przyłożenia noża do szyi pokrzywdzonego, A. K. (1) używał przemocy w postaci trzymania za kurtkę, a następnie A. K. (1) i B. N. przeszukiwali pojazd w celu znalezienia pieniędzy, po czym oskarżeni dokonali zaboru pojazdu marki C. (...) wraz zawartością karty pojazdu, dwóch kart bankomatowych, telefonu komórkowego, terminala płatniczego oraz pieniędzy w kwocie około 500 złotych o łącznej wartości nie mniejszej niż 37.000 złotych, a także dowodu osobistego, prawa jazdy i dowodu rejestracyjnego A. S., przy czym pokrzywdzony na skutek zdarzenia doznał obrażeń ciała w postaci obrzęku lewego podudzia oraz rany czerwieni wargowej, co naruszyło czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, przy czym M. J. (1) i A. K. (1) dopuścili się go w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 §1 kk- wyczerpało dyspozycję 280§2kk, art.157§2 kk, art.275§1 kk, art.276 kk, art.11§2 kk w stosunku do oskarżonego M. J. (1), w stosunku do pozostałych

dyspozycję 280§2kk, art.275§1 kk, art.276 kk, art.11§2 kk, przy czym dodatkowo w stosunku do M. J. (1) i A. K. (1) o art. 64 §1 kk.

Przestępstwo rozboju jest przestępstwem złożonym. Sprawca kieruje swe działanie nie tylko na mienie, lecz także na osobę, ale przy pomocy określonego oddziaływania, aby zawładnąć rzeczą. Zamach na osobę stanowi w tym przypadku jedynie środek prowadzący do realizacji celu, jakim jest zabór w celu przywłaszczenia. Rozbój stanowi kwalifikowaną postać kradzieży, albowiem do jego ustawowych znamion należą wszystkie elementy kradzieży, a odróżniają go od teźże dodatkowe działania sprawcy wobec pokrzywdzonego lub innej osoby. Kierunkowość działania sprawcy zmierza do dokonania kradzieży, używając do realizacji tego celu przemocy, groźby natychmiastowego jej użycia albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Istota doprowadzenia do stanu bezbronności tkwi w podjęciu przez sprawcę takich działań wobec ofiary, które nie będąc ani użyciem przemocy, ani groźbą jej natychmiastowego użycia, skutecznie pozbawiają ofiarę możliwości podjęcia obrony przeciwko zawładnięciu rzeczą. Przez stan bezbronności rozumieć należy nie tyle sam brak chęci stawiania oporu, lecz raczej taką sytuację, w której ofiara nie ma wręcz fizycznej możliwości stawiania oporu wskutek braku sił – np. obezwładnienie ofiary poprzez zastosowanie środków farmakologicznych, czy chemicznych lub też braku swobody ruchów. W przedmiotowej sprawie, zgodnie z orzecznictwem, przyłożenie noża do szyi nie jest doprowadzeniem do stanu bezbronności, a groźbą użycia przemocy, stąd też Sąd zmienił w tym zakresie opis czynu. Wskazuje się bowiem, że groźba użycia przemocy to niewątpliwie wyrażona przez sprawcę zapowiedź użycia siły fizycznej, do zrealizowania praktycznie od razu, bezpośrednio po wyrażeniu groźby, gdzie ofiara nie będzie miała możliwości uniknięcia zastosowania wobec niej przemocy. Groźba natychmiastowego użycia przemocy nie musi być wyrażona werbalnie, ale może także wynikać z faktycznego zachowania się sprawcy (np. przytknięcie ostrego noża do gardła ofiary). Nadto jeden ze sprawców trzymał za kurtkę ofiary, naruszając w ten sposób nietykalność cielesną pokrzywdzonego, stąd też Sąd uzupełnił opis czynu o użycie przemocy wobec pokrzywdzonego. Ponadto przestępstwo określone w art. 280§1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw materialnych. Do jego znamion należy skutek w postaci zaboru rzeczy. W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z rozbojem kwalifikowanym, określonym w art. 280§2 k.k. Zachowanie sprawcy w przypadku tego przestępstwa polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy zastosowaniu jednego z wyliczonych taksatywnie w tym przepisie sposobów działania, przybierających postać: posługiwania się przez sprawcę bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem, środkiem obezwładniającym lub działaniu sprawcy w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub działaniu sprawcy wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem. Ponieważ sprawcy używali wobec pokrzywdzonego noża, zasadna jest kwalifikacja z tego artykułu. Niewątpliwie oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, o czym świadczy min. fakt, że kiedy M. J. (1) przyłożył ów nóż do szyi pokrzywdzonego, pozostali sprawcy zajęli się szukaniem pieniędzy.

Sprawcy dokonali zaboru dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego, przez co uzasadniona jest kwalifikacja z art. 275 §1 kk, art. 276 kk. Przestępstwo z art. 275 §1 kk penalizuje min. kradzież dokumentu stwierdzającego tożsamość, zaś przestępstwo z art. 276 kk min. usunięcie dokumentu, którym nie ma się prawa wyłącznie rozporządzać, to jest uczynienie go niedostępnym dla osoby uprawnionej.

Na skutek zachowania M. J. (1) pokrzywdzony doznał rany czerwieni wargowej, co naruszyło czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, przez co uzasadniona jest kwalifikacja z art. 157 §2 kk. Sąd umieścił w opisie czynu również doznanie obrzęku lewego podudzia, jako pozostające w związku przyczynowo-skutkowym z zachowaniem oskarżonych, dostrzegając jednocześnie treść opinii sądowno-lekarskiej.

Zachowanie oskarżonych M. J. (1), A. K. (1) i B. N. polegające na tym, że w dniu 9 marca 2022 roku pomiędzy godziną 02.20 a 5.10 w nieustalonym miejscu na terenie gminy S., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali uszkodzenia samochodu marki C. (...) poprzez liczne uszkodzenia karoserii, w tym pokrywy silnika oraz dachu w postaci wgnieceń i zarysowań karoserii, powodując straty o wartości 14.136 złotych na szkodę A. S., wyczerpało dyspozycję art. 288 §1 kk. Przestępstwo to chroni nienaruszalność oraz zdolność do użytkowania rzeczy cudzych, do których określonemu podmiotowi przysługuje prawo własności bądź który jest posiadaczem tych rzeczy, albo przysługują mu inne uprawnienia do rzeczy. Oskarżeni skakali po dachu i masce, wyrwali koguta, wyrzucili kasę fiskalną. Wartość

strat pierwotnie właściciel ocenił na kwotę około 15.000, później załączył odpowiednią dokumentację, według której wartość strat wyniosła 14.136 złotych. W tym zakresie więc Sąd zmienił opis czynu. Ściganie tego przestępstwa jest na wniosek, w aktach sprawy brak było takowego, Sąd odebrał go w toku postępowania sądowego (vide karta 772v)

Zachowanie oskarżonego M. J. (1) opisane w punkcie III wyczerpało dyspozycję art. 178 a §4 kk. Przepis z art. 178 a kk penalizuje prowadzenie w stanie nietrzeźwości pojazdu mechanicznego w min. ruchu lądowym. Z kolei §4 kk przewiduje typ kwalifikowany min. wtedy, kiedy sprawca czynu określonego w §1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Dobrem chronionym jest bezpieczeństwo w komunikacji, przestępstwo ma charakter powszechny, prowadzenie pojazdu to każda czynność wpływająca bezpośrednio na ruch pojazdu, może być to przestępstwo popełnione wszędzie, gdzie odbywa się ruch pojazdów. Oskarżony poruszał się pojazdem mechanicznym w P., gdzie na ulicy (...), w wyniku pościgu policyjnego został zatrzymany gdzie został zatrzymany. O godzinie 5.50 u oskarżonego stwierdzono 0,88 mg/l w wydychanym powietrzu. Jednocześnie oskarżony był dwukrotnie prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 178a §1 kk i z §4 kk – albowiem był skazany wyrokiem z dnia 26 lutego 2021 roku w sprawie sygn. akt (...) przez Sąd Rejonowy w (...) za czyn z art. 178 a §1 kk i wyrokiem z dnia 27 grudnia 2021 roku w sprawie sygn. akt (...) w P. za czyn z art. 178a§4 kk. Przez to zachowanie oskarżonego wyczerpało dyspozycję art. 178 a §4 kk.

Przestępstwa rozboju i przestępstwa uszkodzenia mienia oskarżeni M. J. (1) i A. K. (1) dopuścili się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 §1kk. Oskarżony A. K. (1) był skazywany wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 2 marca 2018 roku w sprawie sygn. akt (...) za czyn z art. 13 §2 kk, art. 280 §2 kk, art. 157 §1 kk, za które wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności, objęta wyrokiem łącznym z dnia 3 września 2018 roku, tego samego Sądu o sygn.akt (...) wymierzającego karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał min. w okresie od 19 stycznia 2018 roku do 22 listopada 2020 roku. Art. 280 §2 kk jest tożsamy z przestępstwem zarzucanym obecnie, a także podobny do art. 288 kk, oba przestępstwa przeciwko mieniu, przypisanych czynów oskarżony dopuścił się w ciągu 5 lat, spełniony jest również warunek odbycia 6 miesięcy kary.

W stosunku do M. J. (1) również zachodzą warunki powrotu do przestępstwa. Wyrokiem z dnia 21 lutego 2013 roku za czyn z art. 279 §1 kk Sąd Rejonowy w (...) w sprawie sygn. akt (...) wymierzył mu karę min. 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, którą następnie w dniu 23 lipca 2013 roku ten sam Sąd zarządził jej wykonanie. Karę oskarżony odbywał w okresie od 20 maja 2017 roku do 29 sierpnia 2017 roku. Spełniony został warunek podobieństwa przestępstw: przestępstwo z art. 279 §1 kk jako przestępstwo przeciwko mieniu jest podobne do przestępstwa z art. 280 §2 kk i art. 288 kk. Oskarżony dopuścił się ponownych przestępstw w ciągu 5 lat, odbył też co najmniej 6 miesięcy kary w sprawie (...).

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Na niekorzyść oskarżonych Sąd poczytał działanie pod wpływem alkoholu, uprzednią karalność, a także negatywną opinię w miejscu zamieszkania – oskarżony B. N., oskarżony M. J. (1).

Sąd wymierzył:

- oskarżonemu M. J. (1) odpowiednio karę 4 lat pozbawienia wolności, 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- oskarżonemu B. N. karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,
- oskarżonemu A. K. (1) karę 4 lat pozbawienia wolności oraz karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 §1 kk, art. 85 a kk, 86 §1 kk wymierzono karę łączną – w stosunku do M. J. (1) karę 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, A. K. (1) karę 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonemu B. N. karę 3 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności. Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony M. J. (1) i A. K. (1) co do dwóch pierwszych przestępstw popełnili je w warunkach recydywy. Oceniając wnioski oskarżyciela publicznego stwierdzić należy, że oskarżyciel „zapomniał” o treści art. 86 §1 kk, który wskazuje, że karę łączną orzeka się w granicach powyżej najwyższej

z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Oznacza to, że np. w stosunku do A. K. (1) czy B. N. wymierzenie kary odpowiednio 4 czy 3 lat pozbawienia wolności jako kary łącznej jest niemożliwe, kara musi być przynajmniej o 1 miesiąc wyższa. Sąd uznał, że orzeczone kary tak jednostkowe jak i łączne są adekwatne do stopnia zawinienia, bezprawności, spełnią swe cele wychowawcze jak i zapobiegawcze.

Na podstawie art.63 §1 kk na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczył oskarżonym : oskarżonemu B. N. okres od 9 marca 5.10 do 20 kwietnia 2022 godzina również 5.10, A. K. (1) okres od 9 marca 2022 roku, godzina 5.10, uwzględniając fakt wprowadzenia do wykonania innych kar.

Na podstawie art. 46 §1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonych, zgodnie z wnioskiem pokrzywdzonego, solidarny obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem określonym w punkcie 2 – w kwocie 14.136 złotych.

Na podstawie art. 43 a §3 kk, z uwagi na fakt, że oskarżony M. J. (1) został skazany za art. 178a §4 kk Sąd orzekł obligatoryjne świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd orzekł je, z uwagi na fakt, że oskarżony nie pracuje, nie posiada żadnego majątku, w minimalnej wysokości, to jest kwocie 10.000 złotych. Ponieważ M. J. (1) był już skazany za przestępstwo z art. 178a §4 kk, stosownie do wymogów określonych w art. 42 §4 kk, orzekł wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Tytułem kosztów obrony z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz występujących w sprawie obrońców z urzędu kwoty po 2509, 20 złotych. Koszty te– każdemu z obrońcy zgodnie z ich wnioskiem – zostało ustalone na podstawie §4, §17.1 pkt.2, §17.2 pkt.5 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U z 2019 roku poz.18) z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 roku sygn. akt SK 66/19 (Dz.U z 2020 roku poz.769) i wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 roku sygn. akt SK 78/21 (Dz.U z 2022 roku poz.2790), czyli przy uwzględnieniu §11.1pkt.2, §11.2 pkt.5, §17 pkt.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U z 2015 roku poz.1800 ze zm.) powiększoną o Vat.

Oskarżeni nie pracują na stałe, nie posiadają żadnego majątku, dlatego też Sąd zwolnił ich od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, uznając, że ich uiszczenie wiązałoby się dla nich z nadmierną uciążliwością.